

- W przedmiocie części zaskarżonej decyzji dotyczącej dopłat wyrównawczych z uwagi na niekorzystne warunki naturalne, dotyczących osi 2 programu rozwoju obszarów wiejskich – Feader
- 5. Zarzut piąty oparty na naruszeniu art. 10 ust. 2 i 4 oraz art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1975/2006 ⁽³⁾, ponieważ Komisja niesłusznie uznała, że strona skarżąca uchybiła swoim zobowiązaniom w zakresie kontroli z tego względu, że nie dokonała policzenia zwierząt podczas kontroli na miejscu.
- 6. Zarzut szósty, podniesiony pomocniczo, oparty na niezgodnym z prawem rozciągnięciu ryczałtowej korekty na owce, które nie kwalifikowały się do premii przysługującej z tytułu młodych owiec.
- W przedmiocie części zaskarżonej decyzji dotyczącej korekty finansowej zastosowanej w sektorze restrukturyzacji przemysłu cukrowego
- 7. Zarzut siódmy oparty na naruszeniu art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 320/2006 ⁽⁴⁾ i art. 4 rozporządzenia (WE) nr 968/2006 ⁽⁵⁾, ponieważ Komisja wyłączyła z finansowania Unii Europejskiej pewne wydatki poniesione przez stronę skarżącą w ww. sektorze z tego powodu, że silosy magazynowe utrzymywane w czterech miejscach we Francji stanowią urządzenia produkcyjne
- 8. Zarzut ósmy, podniesiony pomocniczo, oparty na naruszeniu zasad proporcjonalności i równego traktowania.

-
- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFGR i EFRROW (Dz.U. L 171, s. 90).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 30, s. 16).
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1975/2006 z dnia 7 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w zakresie wprowadzenia procedur kontroli, jak również wzajemnej zgodności w odniesieniu do środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich (Dz.U. L 368, s. 74).
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiające tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 58, s. 42).
- ⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie (Dz.U. L 176, 32).

Skarga wniesiona w dniu 30 marca 2015 r. – Estonia/Komisja

(Sprawa T-157/15)

(2015/C 190/29)

Język postępowania: estoński

Strony

Strona skarżąca: Republika Estońska (przedstawiciel procesowy: Kristi Kraavi-Käerdi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) C(2015) 53 z dnia 16 stycznia 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektórych wydatków poniesionych przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ona Republiki Estońskiej odnośnie do kwoty 691 746,53 EUR;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podważa decyzję wykonawczą Komisji C(2015) 53 z dnia 16 stycznia 2015 r. w zakresie, w jakim dotyczy ona Republiki Estońskiej za okres 2009-2011 w odniesieniu do kwoty 691 746,53 EUR.

Skarżąca na poparcie swojej skargi podnosi cztery zarzuty.

Zarzut pierwszy: należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji, ponieważ Komisja w tej decyzji dokonała błędnego ustalenia i oceny okoliczności stanowiących podstawę tego aktu oraz niewłaściwie zastosowała prawo Unii Europejskiej i w ten sposób doszła do błędnych wniosków, że działanie Estonii stanowiło zagrożenie dla środków Unii.

Zarzut drugi: Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności oraz błędnie zastosowała art. 52 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013⁽²⁾ w ten sposób, że w zaskarżonej decyzji został ustanowiony względem Estonii 2% -owa korekta finansowa.

Zarzut trzeci: Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji, ponieważ nie zbadała oraz nie dokonała oceny wszystkich dowodów przedstawionych przez skarżącą.

Zarzut czwarty: Komisja naruszyła zasadę pewności prawa poprzez przyjęcie stanowiska, że w zakresie elementów krajobrazu zastosowaniu podlegały normy dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska oraz że ich stosowanie podlegało nieprzerwanie kontroli również w 2009 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 16, s. 33.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347, s. 549).

Skarga wniesiona w dniu 13 kwietnia 2015 r. – Lions Gate Entertainment/OHIM (DIRTY DANCING)

(Sprawa T-179/15)

(2015/C 190/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lions Gate Entertainment Inc. (Santa Monica, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: D. Farnsworth, solicitor, oraz J. Hill, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „DIRTY DANCING” – zgłoszenie nr 12 036 265

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 10 lutego 2015 r. w sprawie R 2252/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009.
-